Leon Magdan

Povestea Sfântului Onufrie





Povestea Sfântului Onufrie



Dragii mei, și sfinții au fost copii ca și voi. Aveau mereu drag de tot ce era frumos și bun, jucându-se cu bucurie și crescând cu credință și dragoste. Iată povestea Sfântului Onufrie, a cărui sărbătoare este în fiecare an, pe data de 12 iunie.

Cu sute de ani în urmă, domnea peste regatul său un împărat puternic și credincios, dar care nu avea nici un fecior.

Chiar dacă îmbătrânise, nu-şi pierduse nădejdea și, împreună cu împărăteasa, se rugau în fiecare zi, cerându-I lui Dumnezeu



să le binecuvânteze casa cu un băiat care să moștenească tronul.

Și bunul Dumnezeu S-a îndurat de rugăciunile lor și iată că peste puțină vreme împărăteasa a născut un prunc frumos, pe care l-au botezat Onufrie, nume care înseamnă „mereu fericit”.

Împăratul, care își iubea nespus feciorul, ca orice părinte, se ruga mereu pentru el.

Și iată că, printr-o minune dumnezeiască, a apărut în fața împăratului un înger îmbrăcat în lumină, în toată splendoarea și strălucirea lui, care i-a spus:

- Dumnezeu m-a trimis să îţi spun că acest prunc va aduce multă bucurie şi binecuvântare celor din jur.


- Doamne, ce veste bună !
- Împărate-luminate, me-
nirea acestui prunc este
să crească departe de

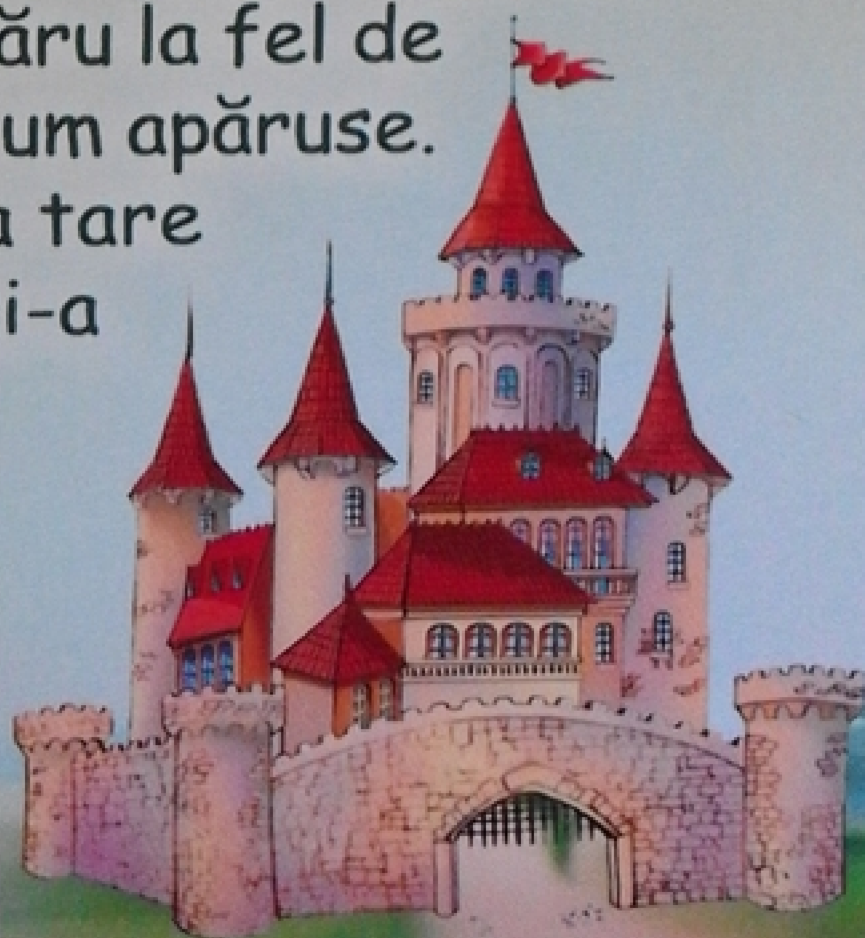
gâlceava cetății, străin de rosturile împărăției, în locuri retrase și liniștite.

- Dar, bunule înger, nu el va moșteni tronul? Dacă va fi departe, cine va conduce împărăția?

- Mărite împărate, Dumnezeu le poartă tuturor de grijă! Dacă vrei binele copilului, du-l cât mai departe de aici!, îi spuse îngerul.

Apoi, dispăru la fel de repede după cum apăruse.

Deși îi era tare greu, regele și-a luat fiul și a plecat cu el spre hotarul împărăţiei.



După ce au mers cale lungă să le-ajungă, s-au oprit la porțile unei mănăstiri de pe meleaguri îndepărtate. Călugării l-au „înfiat" pe micul prinț, făgăduind să-l crească în credință și cumpătare.

Împăratul le-a mulțumit din suflet și, punându-și nădejdea în Dumnezeu, l-a lăsat



pe prunc la mănăstire și s-a întors la treburile împărăției...

Și uite-așa au trecut câțiva anișori, iar copilașul a crescut.

Se învățase să meargă singur, în fiecare zi,



să-i ceară călugărului de la bucătărie câte o bucată de pâine. Pleca mulțumit rupându-și pentru sine doar o bucățică, să-și astâmpere foamea, și dispărea în biserică cu restul pâinii. Călugării, care munceau de zor primprejurul



mănăstirii, se întrebau nedumeriți ce face băiatul cu pâinea, că doar nu o sta în biserică să mănânce!?

De fapt, micuțul Onufrie se ducea grăbit la icoana Maicii Domnului cu Pruncul în brațe



și așeza în fața icoanei bucata de pâine, spunându-i Pruncului Iisus din icoană:

- Și Tu ești mic și poate Ți-o fi și Ție foame... Uite, Ți-am adus pâine proaspătă, să mănânci și Tu!





Apoi pleca bucuros și mulțumit. Dar călugării, neștiind nimic din toate acestea, s-au hotărât să îl dezvețe pe copil să mai intre cu pâinea în biserică.

Așa se face că, într-o zi, când micul Onufrie a venit iar să ceară o bucată de pâine, căci i se făcuse foame, părintele călugăr de la bucătărie i-a zis răspicat că azi nu primește nici o firimitură. Să se ducă în biserică să ia pâinea de unde a pus-o!

Nedumerit, băiețelul a plecat cu lacrimi mari în ochi...

A intrat în biserică, s-a dus la icoana Maicii Domnului cu Mântuitorul, s-a așezat în genunchi și a început să-L roage pe Pruncul Iisus:

- Am venit la Tine, fiindcă mi-e foame și părintele nu vrea să-mi dea nimic de mâncare... Așa că, Te rog frumos, dă-mi și mie o bucățică de pâine, că și eu Ți-am dat când am avut! ...

Chiar în acea clipă, o dumnezeiască minune s-a întâmplat: Pruncul Iisus, zugrăvit în icoană, Și-a întors privirea către băiat, i-a zâmbit și, aplecându-Se din brațele Sfintei Sale Maici, i-a întins micuțului Onufrie o pâine mare și frumoasă, caldă și cu miros îmbietor. Băiețelul s-a luminat la chip, a mulțumit frumos și a plecat cu pâinea în brațe, dar cu mare greutate, căci nu era doar o bucățică de pâine, cum dusese el la icoană, ci o pâine mare și grea,

pe care copilașul de doar câțiva anișori abia o putea ține în brațe. Și, fiind mai mult decât ar fi vrut el să mănânce, s-a dus cu ea la părintele stareț și la ceilalți călugări să le dea și lor.



- Ia uitați ce mi-a dat mie Pruncul Iisus!, zise cu bucurie copilul, mândrindu-se cu ditamai pâinea proaspătă din brațele sale. Călugării toți au rămas uimiți de minunea săvârșită.



Părintele stareț a împărțit tuturor câte o bucată din sfânta pâine, ca să fie spre binecuvântare și învățătură. Călugării au mărturisit că niciodată n-au mâncat ceva atât de bun ! Desigur, căci pâinea era „frământată" din dragoste, „coaptă" la flacăra credinței și dăruită lor printr-o minune atât de frumoasă, cum doar Dumnezeu Milostivul poate face !

Cu timpul, băiatul a devenit un tânăr plin de râvnă și credință. Prin strădania sa şi cu ajutor dumnezeiesc, a ajuns un mare sfânt. S-a retras în pustiu, unde a dus o viață simplă și binecuvântată. De aceea în icoane apare îmbrăcat sumar, căci se mulțumea cu puțin, având o fire blândă și smerită.



Sfântul Onufrie este
un exemplu de dragoste
și credință, o icoană a
simplității și smereniei.
În amintirea dragostei
pe care el, încă de mic copil,
a avut-o pentru Dumnezeu,
copiii spun această rugăciune:

„Sfinte Părinte Onufrie, ţie, când erai copil, ţi-a dat Pruncul Hristos o pâine mare şi frumoasă şi, de aceea, te rugăm ca prin rugăciunile tale să ne rânduieşti şi nouă toate cele spre trebuinţa trupului şi sufletului, pentru ca astfel să putem creşte mari şi să urmăm pilda vieţii tale !

Amin !"

Leon Magdan

POVESTEA celor trei cuvinte



Leon Magdan

POVESTEA unei familii fericite



O carte mică pentru un suflet mare!



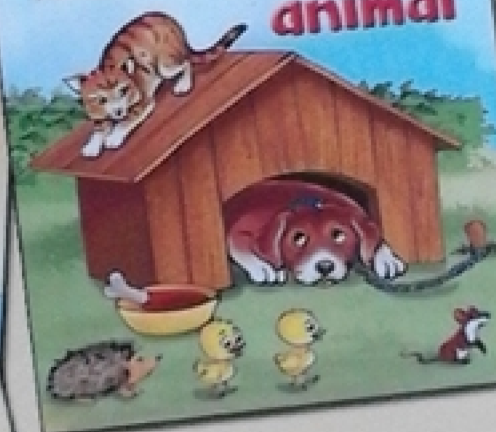
Povestea celui mai de seamă oaspete

Tu ce faci când Dumnezeu îţi bate la uşă?



Magdan

POVESTEA celui mai folositor animal





Leon Magdan

POVESTEA celei mai frumoase flori





MATEIAȘ

cărți & spectacole

Cărțile și spectacolele sunt prezentate pe site-ul

www.magdan.ro

leon.magdan@yahoo.com

tel: 0723.19.29.09

ISBN: 978-606-8208-23-7

